

पद २३७

(राग: झिंजोटी – ताल: त्रिताल)

हरी न ये रुसला कां गे ॥ध्रु.॥ कंटाळुनी मसी वीट धरुनि मनीं ।
क्रोध हृदयीं घुसला कां गे ॥१॥ कंवटाळीन कोणी कवटाळिलें
त्यासी । तिचे घरी वसला कां गे ॥२॥ बोधिलें असें कोणी
माणिकप्रभुजीसी । बोध तिचा ठसला कां गे ॥३॥